Her Hafta Cumartesi Günleri Çıkar
Sayı: 95 19 Şubat 1966 50 Kuruş

ZIPZIP

7 den 77 ye kadar her gencin mecmuası

CANAVARIN GÖLGESİ

Gazeteci Rik, Cezaevindeki hücresinde beraber bulunduğu iki hükümlü'nün durumunu dikkatle incelemektedir.

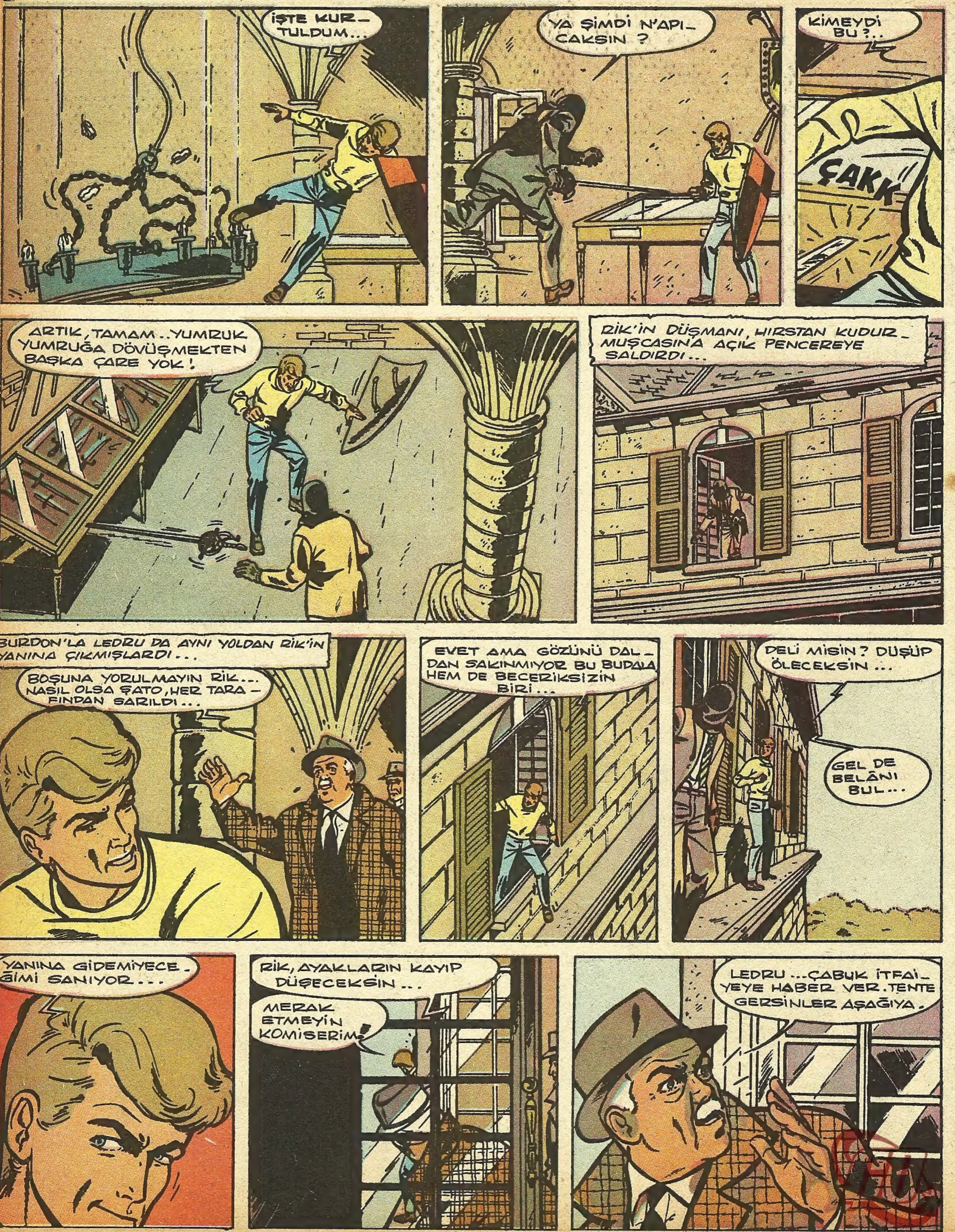

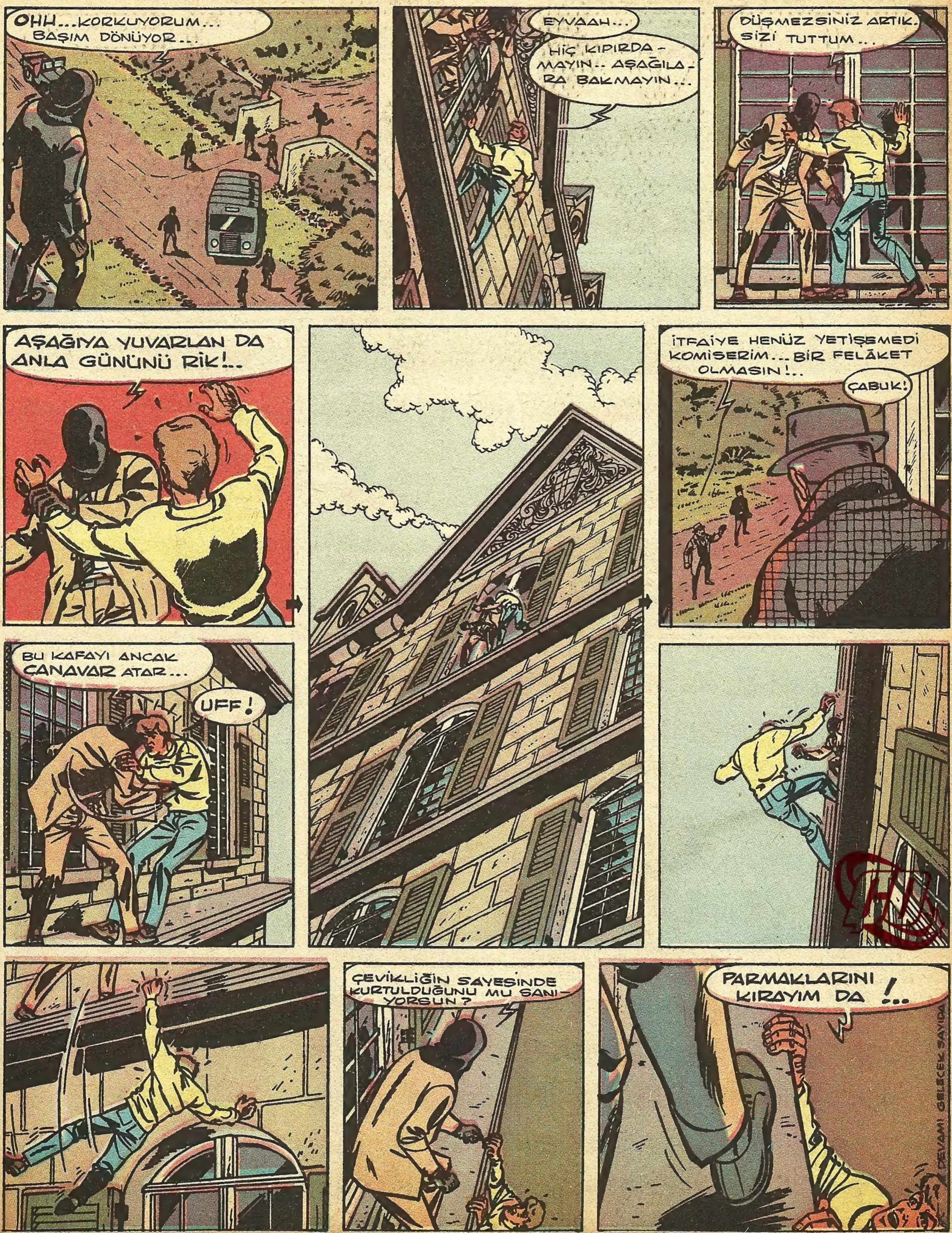
OHH... KORKUYORUM...
BAŞIM DÖNÜYOR...
EYVAAH...
HİÇ KIPIRDA-
MAYIN.. AŞAĞILA-
RA BAKMAYIN...
DÜŞMEZSİNİZ ARTIK..
SİZİ TUTTUM...
AŞAĞIYA YUVARLAN DA
ANLA GÜNÜNÜ RİK!..
İTFAİYE HENÜZ YETİŞEMEDİ
KOMİSERİM... BİR FELÂKET
OLMASIN!..
ÇABUK!
BU KAFAYI ANCAK
CANAVAR ATAR...
UFF!
ÇEVİKLİĞİN SAYESİNDE
KURTULDUĞUNU MU SANI-
YORSUN?
PARMAKLARINI
KIRAYIM DA!..
DEVAMI GELECEK SAYIDA

GECE SEFERİ

Yarışçı Con, "İlkin" adlı çocuğu kandırıp kötü işlerde kullanan bir şebekenin peşindedir ...

BEN, BÖYLE BAŞLARIM İŞTE..
SEN DE Mİ ALMANYA-YA BİR VALİZ BIRAKACAKSIN ? İYİ BİR ŞEY DEĞİL BU...
KİM BİLİR.. BELKİ İYİ, BELKİ KÖTÜ.. ALDIRMIYORUM...
MARÇETTO, DELİ Mİ OLDUN? KAÇAKÇILIĞI NASIL KABUL EDERSİN ?
YETER BE JÜL, YETER BE KARDEŞİM, DOĞRU BİR İŞ OLMIYABİLİR... AMA SENİNKİSİ YANINDA HİÇTİR BU..
SUS YAHU... NELER SÖYLÜYORSUN? YANİ BİZLERİ BÖYLE KÖTÜ İŞLERE Mİ ÂLET EDİYORLAR ?..
NE SANDIN YA KOCA BUDALA... HAH-HA..
HAH HAH... AAAKRRR...
KIS ÇENENİ MARÇETTO... DEDİKLERİN DOĞRUYSA SEN DE BİR.........
HEY ÇOCUKLAR, N'OLUYOR ?
MARÇETTO, KUZEY AKDENİZ ŞİRKETİNİN KARANLIK İŞLER ÇEVİRDİĞİNİ SÖYLÜYOR VE...
JÜL, SUSS.. SUS DİYORUM SANA !
HAYIR, SUSMIYACAĞIM... ADIMIZ BÖYLE DEDİKODULARA KARIŞIYOR... NASIL SUSARIM ?..
MARÇETTO, BU DEDİKLERİN DOĞRU MU ?
ELBETTE.. YÜZDE YÜZ DOĞRU..
BENİ İYİ DİNLE... SEN, BU GİBİ İŞLERE BAZI HESAPLAR YÜZÜNDEN RAZI OLABİLİRSİN... AMA JÜL, SANMAM Kİ BİLEREK KİRLİ BİR İŞİ KABUL ETSİN...
O, GİRİŞTİĞİM BİR TAAHHÜDÜ YERİNE GETİRİYOR.. ŞAYET "KUZEY AKDENİZ" ŞİRKETİNİN BİR DALAVERESİ YÜZÜNDEN JÜL'ÜN BAŞINA BİR BELÂ GELİRSE, BU İŞDE PARMAĞI OLANLARI İYİ BİLİRİM...
GANGSTERLERİN ARAMIZDA YERİ YOK...
BİZ, PARİSLİ ŞOFÖRLER, HEPİMİZ BÜNYAMİN'İN ADAMLARINA YARDIM EDERİZ..
ANLAŞILDI MI MARÇETTO? BUNLARI PATRONUNA ANLAT. HABERİ OLSUN.
E, HADİ BE ÇOCUKLAR...
VAR MI OYUNA DEVAM EDECEK ? KAYBEDERSEM KAZIYACAĞIM ŞU BIYIKLARI...
ARKASI GELECEK SAYIDA

FIRTİNA KIZ

SANKİ ORADA BİR FIRTINA ÇIKMIŞTI BİRDEN...
AAA-AH!
UGH!
YAŞASIN!.. ŞEYTAN GİBİ BİR ŞEY BU SENYORİTA...
PEPE'YE SALDIRANLAR KAÇMIŞLARDI...
KİM BU ADAMLAR PEPE?.. NEDEN HARİTAYI İSTİYORLAR?..
İHTİLÂLCİ EL DİYABLO'NUN ADAMLARI... PLÂNINDA PERİLİ DAĞ'IN BÜYÜK ROLÜ VAR... ORASINI DA PEPE BİLİR...
CEYSİ İÇİN BU KADARI KÂFİYDİ... PEPE GİDİNCE GENÇ KIZ ALBERT'E DÖNDÜ...
BEN BU EL DİYABLO-YU DUYDUM ALBERT.. ÇOK KÖTÜ ADAMMIŞ...
PEKİ AMA İHTİLÂLLE PERİLİ DAĞIN NE İLGİSİ VAR?
BİZ DE ORAYA GİDİP BUNU ÖĞRENECEĞİZ... BEN BU ESRARI ÇÖZMEK İSTİYORUM.
HARİTAYA BAKILIRSA DAĞIN ÜÇ YÜZ KİLOMETRE ÖTESİNDE!.. BİR VASITA BULMALIYIZ...
DEMEK KARAR VERDİN?
ALBERT, FIRTINA KIZ'I İYİ TANIRDI... GENÇ KIZIN BÖYLE BİR MACERAYI KAÇIRMIYACAĞINI BİLİYORDU...
AZ SONRA..
HARİTAYI ALAMADIK DİYABLO!.. AMA ZARARI YOK... İKİ İNGİLİZ TURİSTİNDEN BAŞKA KİMSE O DELİYİ DİNLEMEZ.. ONLAR DA PERİLİ DAĞ YOLUNDADIR...
ÖTELERDE BİR YERDE GİZLENEN EL DİYABLO CEVAP VERDİ...
SEN AHMAKSIN GOMEZ.. AMA ZARARI YOK! İNGİLİZLERİN İCABINA BAKARIZ...
O SIRADA CEYSİ'YLE ALBERT YOLLARINA DEVAM EDİYORDU..
ÖZÜR DİLERİM CEYSİ!.. ARABA ESKİ AMA BAŞKA VASITA BULAMADIM...
BOŞ VER ALBERT... ÖNEMLİ OLAN ORAYA GİTMEK...

CEYSİ VE BABASININ EMİRERİ ALBERT, GÜNEY AMERİKA'DA VAZULYA'DA "PERİLİ DAĞ" DENİLEN YERE GİTMEKTEDİR... BU DAĞIN ÇEVRESİNDE EL DİYABLO ADINDAKİ İHTİLÂLCİNİN ADAMLARI GİZLENMİŞTİR.. CEYSİ İLE ALBERT BÜTÜN GECE ORMANDA ARABA SÜRERLER ... ŞAFAK SÖKERKEN...
PERİLİ DAĞ ŞU GALİBA ALBERT!
GÜNEŞİN DOĞUŞU DA HARİKA DOĞRUSU.
DİKKAT ALBERT!
BİRDEN DEVRİLEN AĞACA ÇARPINCA ARABA DA DEVRİLDİ...
YAKALADIK!
CEYSİ İLE ALBERT YARALANMADILAR AMA YAKALANDILAR...
EL DİYABLO'NUN ADAMLARI GALİBA ALBERT.
DAN... DAN... DAN...
HAYALET ÇAN GENE ÇALIYOR --- HAY ALLAHIN BELÂSI ...
EL DİYABLO,NUN ADAMLARI KABADAYIYDI AMA GENE DE GÖRÜNMEYEN BİR ÇANDAN KORKUYORLARDI-ÇANIN NE OLDUĞUNU DA KİMSE BİLMİYORDU...
DAĞIN ETEĞİNDE ESKİ BİR İNKA TAPINAĞI VARDI... MAHPUSLAR ORAYA GÖTÜRÜLÜRDÜ...
İKİSİNİ DE RUTUBETLİ, PİS BİR ODAYA ATTILAR...
BURADAKİ MUHİMMAT VAZULYA'YI HAVAYA UÇURUR VALLÂ...
KİMSEYE SÖYLEYİM DEME. ŞEFİMİZ EL DİYABLO YAKINDA İKTİDARI ELE ALACAK.
GİDELİM GONZALES.. DAĞIN PERİLİ HAVASI BURAYA DA ÇÖKMÜŞ...
NE YAPACAĞIZ ŞİMDİ CEYSİ?
KOLLARIMI SIKI BAĞLAYAMADILAR ALBERT ŞİMDİ ÇÖZECEĞİM...
DEVAMI GELECEK SAYIDA

HAYVANLARI TANIYALIM

Rahat düşkünü ve yalnızlığı seven kuvvetli bir hayvan:

AYI

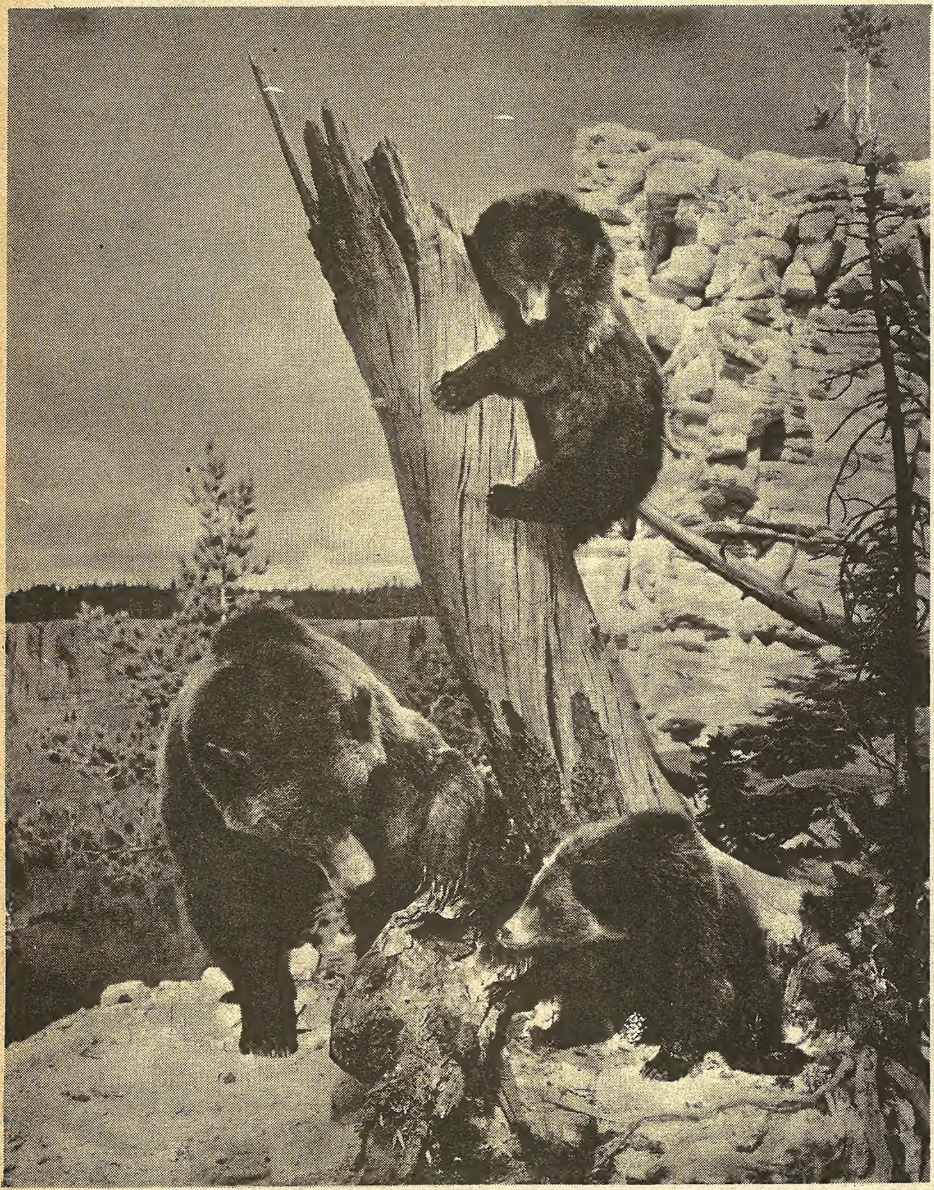

KAHVERENGİ AYI— Bu ayılar en yüksek ağaçlara ve en yüksek kayalıklara tırmanırlar. En sevdikleri şey de baldır...

Ayı çok çeviktir. Ama olur olmaz yerlerde ve zamanlarda boşuna çaba da harcamaz. Derenin bir yanından öteki yanına mı geçecek?.. İstese atlayarak ya da yüzerek geçebilir. Ama böyle yapmaz. Dar ve derin olmayan bir geçit arar. Ya da oralarda bir köprü varsa onu tercih eder. Meyva mı toplamak istiyor? Pekâlâ ağaca tırmanabilir. Ama daha az çaba isteyen bir çareye baş vurur: Ağacı gövdesinden yakalayarak sallar.

Ayı dolaşmasını, gezmesini çok sever. Ama her zaman kendi inine döner. Çünkü son derece evcil bir yaratıktır. Bir kaç kilometrelik bir bölgeye yerleşince artık oradan ayrılmaz. Bu bölgede kendisine yollar açar. İnini hazırlar.

İlkbahar gelince ayı ininden ayrılır. İlk yaptığı iş tualetiyle meşgul olmaktır. Kışlık postunun artık modası geçmiştir. Bunu üzerinden atması gerekmektedir. O zaman kayalıklara ve ağaçlara sürtünür. Lüzumsuz tüylerini oralarda bırakır. Reçineli ormanlarda ağaçların kabuklarını tırnaklarıyla kaldırır. Reçinenin akmasını bekler. Sonra ağaca dayanır. Postundaki tüyler de tabiî orada kalır.

Ayılar yemek bakımından titizlik göstermezler. Çünkü onlar da bizim gibi hem ot hem de et yerler. Yeri kazarlar. Bitki soğanları ve yumruları çıkarırlar. Mantarların en iyilerini bulmak ve seçmekte, üzerlerine yoktur.

Yolda giderlerken sümüklü böcekleri, küçük kemiricileri de gider ayak temizlerler. Gafil bir kuş ellerine geçecek olursa küçük hayvanın tüylerini iyice yolmadan onu yemezler. Bazı ayılar kurbağaya pek düşkündür. Kurbağayı ön ayaklarından biriyle havaya fırlatırlar. Sonra, da ağızlarını açarlar ve kurbağayı kaparlar. Bu gibi hallerde ayının keyfine diyecek yoktur.

Bir karınca yuvasına rastladığı zaman ayı ayağını yuvanın üzerine kor. Karıncaların üstüne çıkmasını bekler. Sonra rahatça oturarak karıncalarla dolu postunu keyifle yalamağa başlar.

Tek bir pençeyle genç bir ayı bir ineğin bel kemiğini kırabilir. Vücuda geldiği zaman çok kuvvetli bir insanın göğüs kafesini kolayca kırar. Kendinden iki misli ağır olan avlarını çok uzak mesafelere kadar sürükleyebilir. Bir insanın yerinden bile kıpırdatamadığı kayaları bir yerden bir yere itebilir.

Ayı yalnız yaşamaktan hoşlanır. Tesadüfen iki ayı karşılaşırsa birbirlerine, bakmak şöyle dursun ikisi de birbirlerini görmemezlikten gelerek geçip giderler.

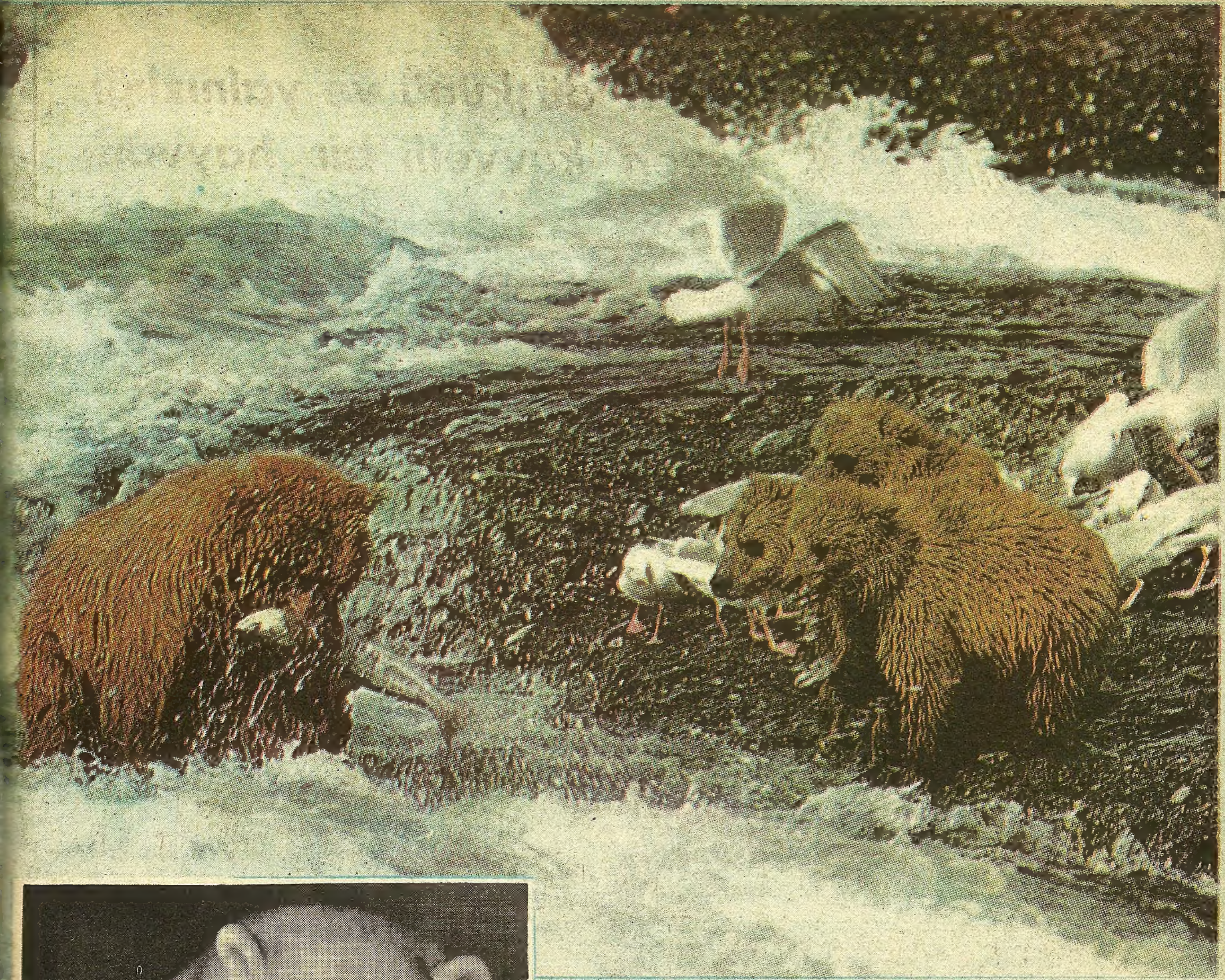

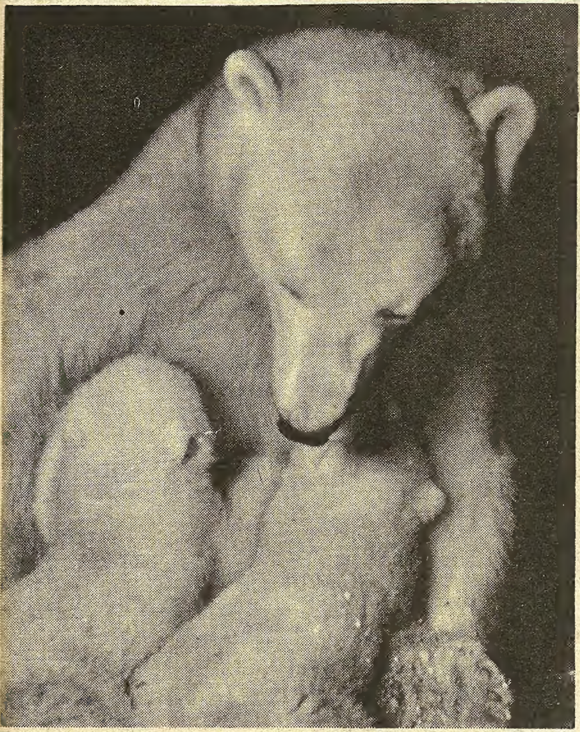

ALASKA AYILARI– Alaska'nın Mc Neil nehrinde üç kahverengi Alaska ayı yavrusu annelerinin balık avlama dersini dikkatle izliyorlar. (Yukarda) Diğerinde iki yavrusu ile bir beyaz ayı görülüyor.

Ayı Türleri ve özellikleri

KAHVERENGİ AYI: Bu tür ayıya İspanya'dan Japonya'ya kadar rastlanır. Bu ayı Avrupa ve Asya dağlarında yaşar.

MALEZYA AYISI: Bu ayıya aynı zamanda "HİNDİSTAN CEVİZİ AĞACI AYISI" da denir.

BEYAZ AYI : Ayı türleri içinde üstünlük taşıyan, hiç şüphesiz Beyaz Ayıdır. Bu ayı Kuzey Kutbunun buzları üzerinde münzevî bir hayat sürer.

BARİBAL: Bu ayıya SİYAH AYI da denir. Amerika'nın kayalık dağlarında yaşar.

AYININ BAZI ÖZELLİKLERİ

Ayının zayıf bir yönü vardır: miyoptur.

Boz bir ayı bir insanı 300 metreden göremez... Net olarak ancak 80 metreden görebilir.

Buna karşılık bu hayvanın koku alma ve duyma özellikleri mükemmeldir.

En şiddetli soğuklar, fırtınalar, boralar ayıya vız gelir. Postu öylesine kalındır ki bazı yerlerinde 15 santimetreyi bulur.

Ayı aylarca hiç bir şey yemeden ve burnunu ininden dışarı çıkarmadan yaşayabilir.

SİYAH TILSIM

Sirk'te çalışan küçük Tedi, bir tuzaktan kurtulup ötekine düşürülmektedir. Onu çekemiyenler vardır.

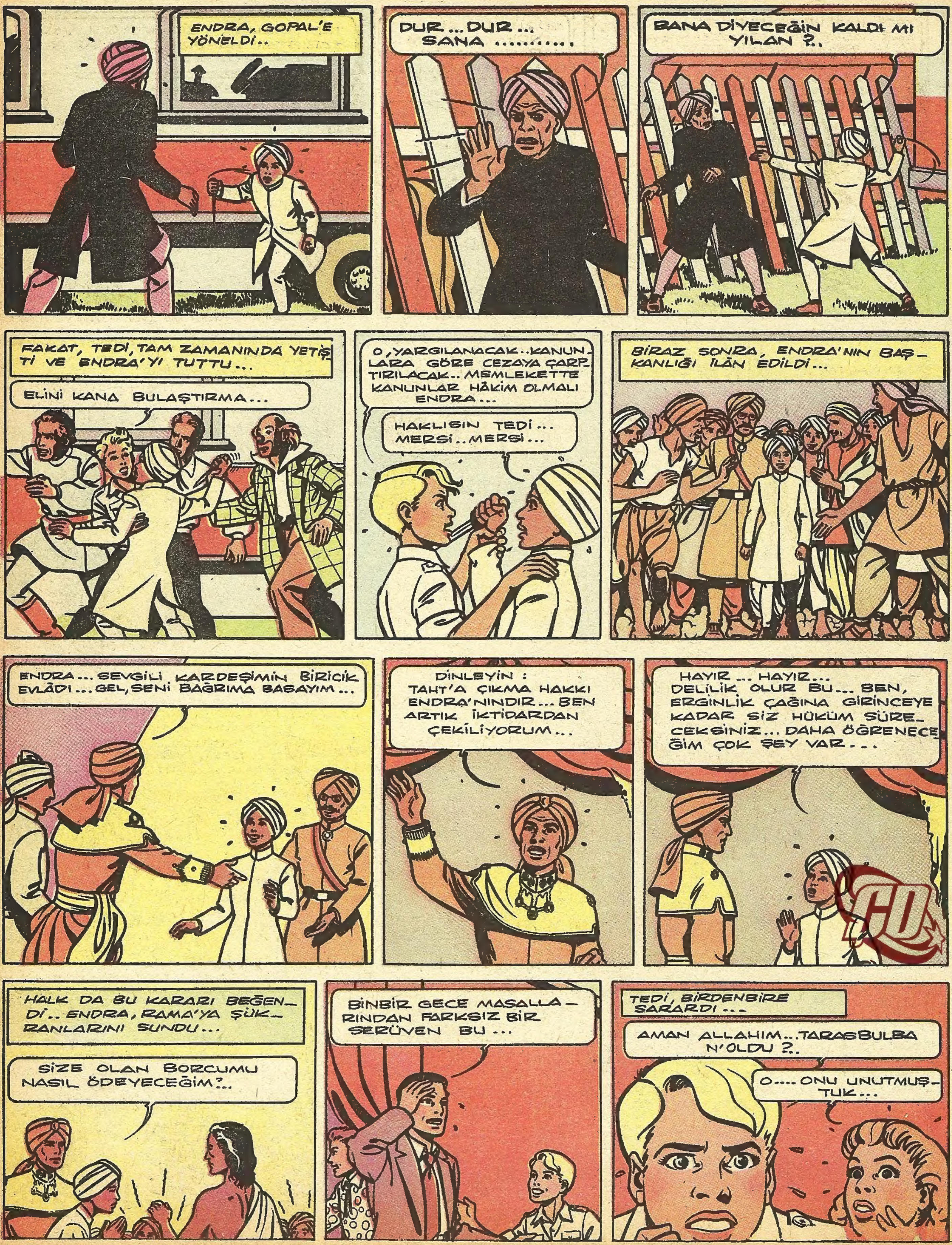

TEDİ, MAJİ VE TOKBURGER YOLA ÇIKTILAR.. ÂSİLERİN MERKEZİ YAKINLARINA KADAR GELDİLER...
BURADA ...RALIM...
GÖRÜNEN MERDİVENDEN ÇIKALIM... TARAS'I ORADA BIRAKMIŞTIK. MUSTAFA'NIN ELİNDE BİR HANÇER VARDI...
TEDİ, DİKKAT... BİR KIPIRTI VAR... BARIŞTAN HABERSİZ ÂSİLER BULUNABİLİR ORADA...
HAYIR DEĞİL.. BİR İNİLTİ... BİRİSİ YERE DÜŞMÜŞ...
DÜŞEN BEN DEĞİLİM...
OOO.. TARAS... MÜTHİŞ...
MUSTAFA YERDE YATIYOR...
EVET..ONU BU HALE KOYAN BENİM. BENİ TEPELEMEK İSTİYORDU...
BEN ONU TEPELEDİM...KENDİSİNDEN KUVVETLİ OLDUĞUMU ANLADI... PES ETTİ...
ÇOCUKLAR, TARAS'IN YARALARINI GÖRÜNCE ÜZÜLDÜLER...
NE MÜTHİŞ BİR KAVGAYMIŞ BU...
O SIRADA MUSTAFA KALKTI. ORMAN YÖNÜNE DOĞRU KAÇIYORDU...
BIRAKALIM GİTSİN. BU GECEYİ, ÖMRÜ BOYUNCA UNUTAMAZ...
İKİ GÜN SONRA TEDİ VE MAJİ, SARAYDA KABUL EDİLDİLER...
DOSTLARIM.. SİZİ TEKRAR GÖRDÜĞÜM İÇİN MUTLUYUM. TARAS NERDE?
ŞEY.. DOKTOR YARALARININ ÖNEMLİ OLMADIĞINI SÖYLEDİ AMA ÇOK KAN KAYBETMİŞ... ÜÇ DEFA KAN VERMİŞLER...
ŞİMDİ BANA VERİLEN BİR ÖDEVİ YERİNE GETİREYİM!
VE TEDİ, HARNALİ VALİSİNİN ZİYARETİNİ, ONUNLA YAPTIĞI GÖRÜŞMEYİ ANLATTI...
BU YANAGAR'IN ALÂMETİ..BUNUN AYNI, DÖĞME OLARAK GÖĞSÜMDE VAR...
SİYAH TILSIM!..
DEVAMI GELECEK SAYIDA

HABEŞ İMPARATORU AĞLIYOR

Arap yarımadasının Kızıldeniz kıyılarındaki bir şehirde dördü kadın olan on dört yolcu, günlerdir Afrika'ya geçmek için gemi bekliyorlardı. Bunlar Mekke'de müslümanlığı kabul etmiş insanlardı. Kendilerine, putlara tapanların etmedikleri eziyet kalmamıştı. Onlar da çaresiz Hazreti Muhammed'e başvurmuşlar ve ne yapacaklarını kendisine sormuşlardı. Peygamberin katına çıkanların başında Osman vardı. Mat'un oğlu Osman Peygamber'e:

-"Ya Tanrı elçisi! Artık tahammülümüz kalmadı. Ne yapmamızı emrediyorsunuz?"

Diye sormuştu.

Bir süre düşündükten sonra Hazreti Muhammed:

-"Birgün müslümanlara yapılan eziyetler nihayet bulacak. Lâkin başka yere göçetmek isteyenler gidebilirler. Yakında ferahlı günler gelince tekrar dönerler."

Demişti.

Hazreti Muhammed'in iznini alan müslümanlardan bir grup toplanmış ve kendi aralarında düşünüp taşındıktan sonra Habeşistan'a gitmeğe karar vermişlerdi.

İşte günlerdir Afrika'ya geçmek için kıyı şehrinde gemi bekleyen on dört kişilik yolcu gurubu bunlardı. Yolcular arasında Hazreti Muhammed'in kızı Rukiye ile kocası Affan oğlu Osman da vardı. Oldukça uzun süren yolculuktan sonra on dört müslüman nihayet bir gün Habeşistan topraklarına vardılar. O zamanlar Necasî denen Habeş İmparatoru hıristiyandı. Lâkin ülkesinde yaşıyan insanların dinlerine İmparator ses çıkarmaz ve herkesin istediği yaşamalarına özellikle dikkat ederdi.

O zaman için oldukça kalabalık sayılan ve başka bir ülkeye göçeden müslümanlara Hazreti Muhammed çok sevgili yeğenlerinden Cafer Tayyar'ı Başkan tayin etmişti.

Zamanla Mekke'de olduğu gibi Habeşistan'da da müslümanların çoğaldıklarını gören Mekkeli kâfirler aralarında toplanarak İmparator'a bir heyet göndermeğe karar verdiler. Bu heyet Habeşistan'a gidecek ve oradaki müslümanların kendilerine teslimlerini isteyecekti. Bu maksatla Ammar ile As ismindeki iki Mekkeli yanlarına birçok ta hediye alarak Habeşistan'a hareket ettiler.

Huzura çıkınca As Mekke'liler adına isteklerini İmparatora şöyle anlattı:

-"Bizden bazı adamlar ne Hıristiyanlığa, ne de bizim bunca senelik dinimize uymıyan bir din icat ettiler. İçlerinden bazıları, bizim haberimiz olmadan buraya gelip yerleşmişler. Kendilerini müsaadenizle buradan alıp Mekke'ye götürmeğe geldik."

Necaşi'nin yakınlarından Habeşli Uskuf, bol hediyeler almış olduğu için hemen söze karıştı ve:

-"Doğru söylüyor Mekkeli bu acaip dini icat edip ona inananları derhal teslim edelim kendilerine!"

Dedi.

Fakat Necaşi insaf sahibi ve âdil bir imparatordu.

-"Acele etmeyelim. İşi önce bir kez inceleyelim."

Diye konuştu.

Gerçekten de Necaşi iyi okumuş bir insan olduğu için bütün eski din kitaplarını ve bu arada Yahudilerin Tevrat'ını ve özellikle Hıristiyanlığın İncil adlı kitaplarını pek iyi incelemişti. Bu kitaplarda İsa'dan sonra bir Peygamber daha geleceği yazılıydı. Mekkeli As'a sordu:

-"Yeni Peygamberin adı ve mezhebi nedir?"

Ammar hemen cevap verdi:

-"Yeni Peygamber olduğunu söyleyen kişinin adını biliyoruz: Muhammet'tir. Lâkin mezhebi yoktur ki söyliyelim."

Dedi.

Necaşî:

-"Öyleyse bir de memleketimizdeki, müslümanları çağırıp onları dinleyelim!"

Diye emretti.

Necaşî'nin sarayına davet edilen müslümanların başında Cafer Tayyar vardı. Cafer hükümdarın huzuruna girdiği vakit Habeşistan geleneği gereğince Necaşî'ye secde etmedi ve yalnız başını eğerek onu selâmladı.

Necaşî Cafer'e:

-"Kureyşliler, bir heyet göndermişler. Sizi kendilerine teslim etmemi istiyorlar. Ne diyeceksiniz?.."

Diye sordu.

Cafer Tayyar:

-"Ulu hükümdar lütfen heyet mensuplarına sorunuz ben Kureyşlilerin Reisi Ebu Talib'in oğlu değil miyim?" dedi.

As:

-"Evet"

Diye cevap verince:

Necaşî gülümsedi. Demek huzurundaki kişi Mekke Reisinin oğluydu.

Cafer devam etti:

-"Yine lütfen sorunuz aramızda onların kölesi olan var mıdır? Hepimiz hür insanlar değil miyiz?.."

O zamanlar bir takım insanlar para ile satın alınır ve köle diye kullanılırdı... Bu kölelerin hürriyetleri yoktu. Her şeyleri efendilerine aitti.

As şaşkın bir şekilde:

-"Hiç biri köle değildir."

Diye cevap verdi.

Cafer yine devam etti:

-"İçlerinden birinin kanını mı döktük te bizden kan davasında bulunuyorlar?.."

As tekrar konuştu:

-"Hayır öyle bir talebimiz de yok!"

Bu sırada söze Necaşî karıştı:

-"Sizi ne müsevilik ne de hıristiyanlığa benzemeyen yeni bir dine girmekle suçluyorlar. O din nedir?"

Dedi.

Cafer hemen atıldı:

-"O din müslümanlıktır!"

Sonra konuşmağa devam etti:

-"Araplar müslümanlıktan evvel ağaçtan, taştan yontulmuş putlara taparlardı. Bir çok Tanrılar olduğuna inanırlardı. Kumarı, bol faiz almayı, kız evlâtlarını diri diri mezara gömmeyi, kan içmeyi, ölü eti yemeyi gelenek haline getirmişlerdi. Üvey anneleriyle evlenirlerdi... Bir kadın aynı zamanda dört beş erkekle birden evlenebilirdi. Yalan, hile, iftira günah değildi."

Tanrı bize çok sevdiğimiz Muhammet ile Kur'anı gönderdi. Bize namaz kılmayı, fukaraya sadaka vermeyi, kadın namusuna hürmet etmeyi, sözünde durmayı, büyüklere hörmeti, küçüklere sevgi göstermeyi, ihtiyarlar ve yoksulları korumayı emretti. İşte Ulu Hükümdar müslümanlık dini budur..."

Dedi.

Necaşi'nin gözleri nemlenmişti. İki damla yaş yüzünden süzüldü.

Necaşî Kureyş heyetine dönerek hiddetle:

-"Tanrıya yemin ederim ki, bu sözler, İsa Peygambere gelen sözlerin aynıdır ve aynı yerden gelmiştir. Ben bu göçmenleri sizlere teslim edemem. Alın hediyelerinizi ve savulun karşımdan diye bağırdı.

Ammar ile As süklüm püklüm huzurdan çıkıp gittiler.

GELECEK HAFTA:
SENİ BEN ÖLDÜRMEK İÇİN GELDİM.

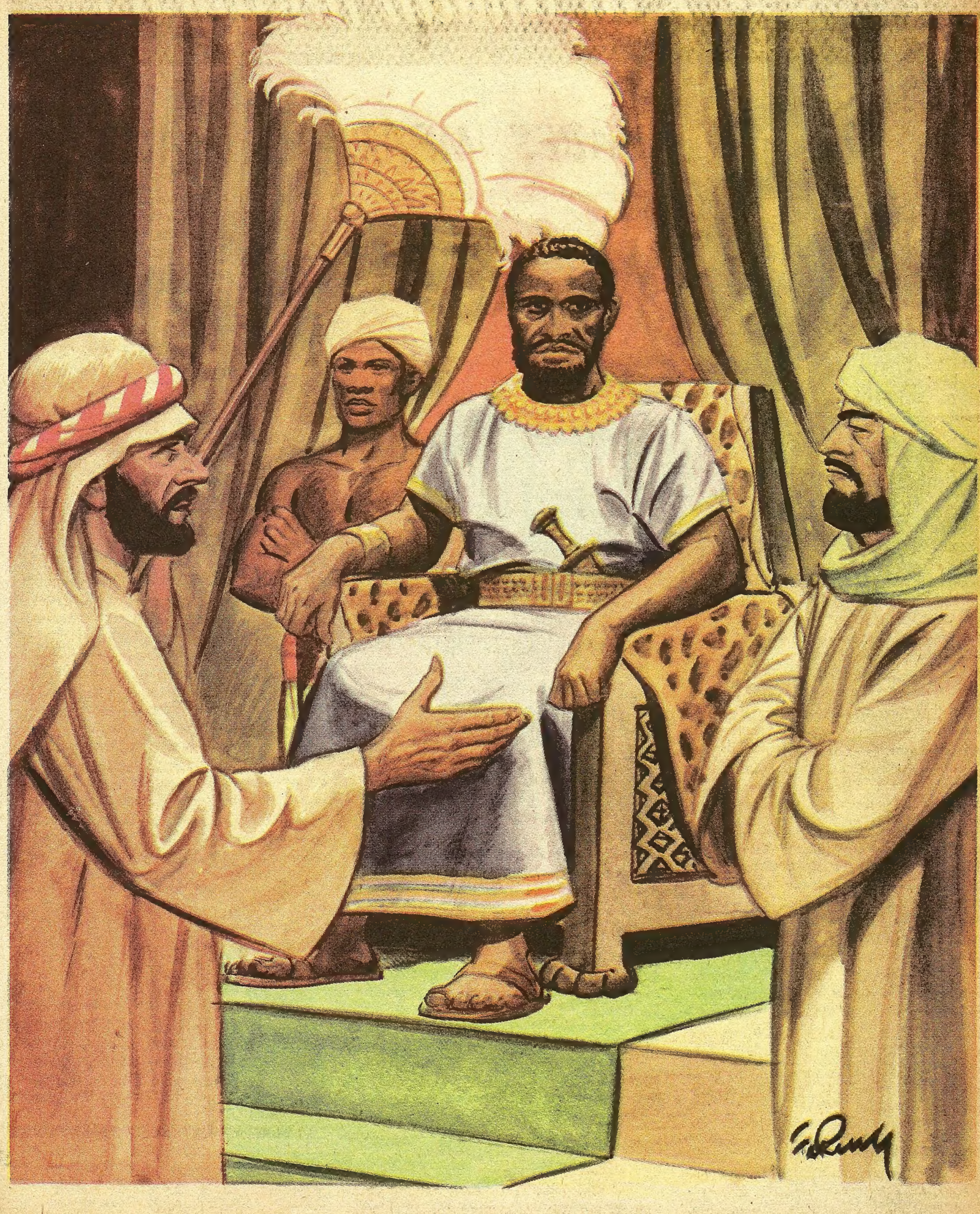

CAFER TAYYAR: "ULU HÜKÜMDAR LÜTFEN HEYET MENSUBLARINA SORUNUZ. BEN KUZEYLİLERİN REİSİ EBU TALİB'İN OĞLU DEĞİL MİYİM" DEDİ. VE ADAMLARA DOĞRU BAKTI.

KORKUSUZ PİLOT

İnsanların soğukkanlı davranmalarının ne kadar önemli olduğunu bana bilhassa bir sonbahar sabahı, yaptığım uçuş ispat etmişti. O sabah soğukkanlı davranmamış, uçağımı lazım geldiği gibi idare edememiş olsaydım, herhalde bu gün ne ben hayatta kalabilirdim ne de yanıma almış olduğum o beş yolcu...

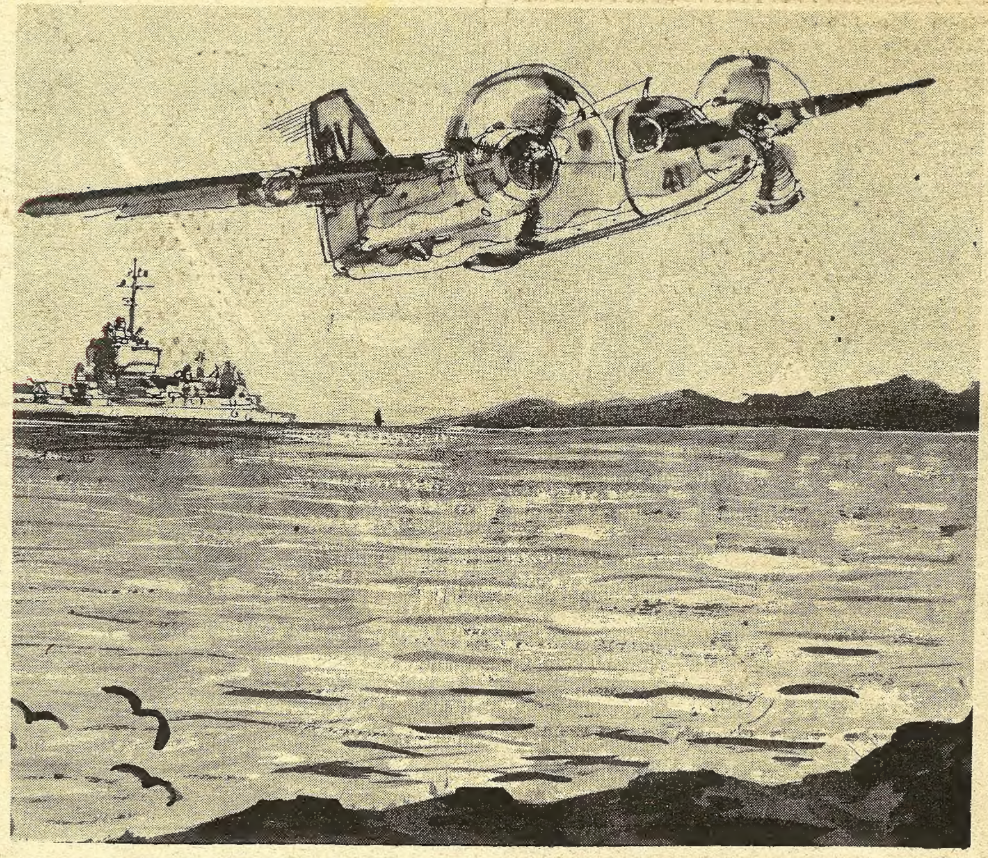

"Denize kadar 200 metre yüksekten uçtuk. Motor susmuştu birden, ter içinde kaldığımı hatırlıyorum. Kötü bir durumdaydık.

Henüz göklere yükselmiştik ki, hava bozuldu. Etrafımızı oldukça kesif bir sis kaplamıştı. Görme kabiliyeti gittikçe azalıyordu. Denize kadar iki yüz metre yükseklikten uçtuk. Sonra denize paralel olarak uzanıp giden bataklıkların üzerinden uçmağa başladık.

Tam beş dakika bir süre ancak yerden yüz elli metre yükseklikte uçtuk. İleride bir kasabanın olduğunu bildiğim için, daha yükseğe çıkmağa karar verdim. Üç yüz elli metreye çıktık. Tam kasabanın üzerine gelmiştik ki, birden motörde garip bir takım sesler duyuldu. Manometrenin ibresi yavaş yavaş aşağı doğru indi ve nihayet sıfırın üzerine geldi.

Motör susmuştu. Birden ter içinde kaldığımı hatırlıyorum. Kötü bir durumdaydık. Kasabanın tam üzerindeydik ve motor çalışmıyordu. Süratle düşünmek lâzımdı. İlk iş olarak, hemen kontağa kestim ve yolculara:

-"Kemerlerinizi sıkın. Şehrin dışında kırlara ineceğiz" diye haber verdim.

Yolcuların paniğe kapılacağını zannediyordum. Fakat o iki küçük kız bile hiç ses çıkarmadan hemen kemerlerini sıktılar. Herkes âdeta, otomatik olarak emirlerimi yerine getiriyordu. Yolcuların heyecan içinde olmalarına rağmen, kendilerine hâkim olmaları bana cesaret verdi.

Fakat maalesef dışarıda durumumuz pek parlak değildi. Çok hafif bir yağmur çiselemeğe başlamıştı. Altımızdaki bölgeyi güç belâ görebiliyordum. Düzlüktü ama yine de yer yer taşlar vardı. Tarlalar küçük küçüktü. Hepsinin etrafında da çitler vardı. Üstelik elektrik telleri tarlaların üstünde âdeta dev gibi bir örümcek ağı teşkil ediyorlardı.

Uçakla konabileceğim bir tarla, yahut genişçe bir düzlük arıyordum. Saniyeler hızla geçiyordu. Bir an evvel kararımı vermeliydim. Yoksa bir yere düşüp parçalanmamız işten bile değildi.

Herşeyden evvel kasabadan mümkün olduğu kadar uzaklaşmağa çalıştım. Bunun için uçağı hafifçe çevirmiştim. Birden diğerlerinden daha genişçe bir tarla gözüme çarptı. Artık oraya inmekten başka çare yoktu. Uçağı 130 kilometre hızla, gidiyordu. Aşağı baktım, yer oldukça müsaitti. Yana doğru manevra yaptım. Hiç olmazsa böyle biraz daha mesafe kazanmış olacaktım. Çünkü o noktadan inersem tarlanın en uzun kısmından ileri doğru gidebilecektim. Burası hemen hemen 100 metre kadar vardı.

Bir viraj daha yaptım. Ellerin o kadar gerilmişti ki, parmaklarım ağrıyordu. İçerdekilerin halini düşünüyordum... Uçağın hızını mümkün olduğu kadar düşünmeğe bakıyordum. Şimdi saatte 90 kilometre ile gidiyorduk.

Yerden tam beş metreye inmiştik ki, karşıma elektrik telleri çıktı. Bunları farketmemiştim. Kolu iterek ayni anda başımı eğdim. Sanki tellere takılacakmışım gibi bir his duyuyordum. Ama uçak tellere takılmadan geçti.

Toprak yaklaşmıştı. Uçak yan sürülmüş tarlaya şiddetle çarptı. Sarsıntı şiddetli olmuştu ama gayemize ulaşmıştık. Yerde otuz beş metre kadar sürüklendik, sonra durduk. Tarlanın öbür tarafından köylülerin bize doğru koştuğunu gördüm. İçerdekiler sevinçle bağrışıyorlardı. Ama benim kımıldayacak halim yoktu...

HIZLI ESKİMOLAR ARASINDA

BAŞ TARAFI
ARKA SAYFADA

HIZLI ESKİMOLAR ARASINDA

Hızlı ve Prof. Bilgiç, yeni buluşlarını Groenland'da Eskimolar üzerinde denemektedirler.